

Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin

Eu sunt mângâierea celor ce cred în Mine și în toate câte Eu lucrez și împlinesc, iar cel ce crede în Mine, acela este mângâierea Mea. Amin, amin, amin.

Pacea Duhului Sfânt este cu Mine și vin cu ea la tine, poporule Ierusalime, poporule, mângâierea Mea, că nu mai am, fiule, cu cine să Mă mai mângâi. Eu Mă mângâi cu cel ce crede cu adevărat în Mine și în tot ce fac Eu văzut și nevăzut, dar nu mai am mângâiere, nu mai am om pe pământ cu credință nefățarnică. Mi-e dor de mângâiere, Mi-e dor de om credincios cu credință sfântă, Mi-e dor de om cu inimă curată pentru Mine.

O, să nu te plictisești de coborârea Mea la tine, poporule mângâierea Mea. Vin să Mă mângâi cu tine și vin să te mângâi cu Mine. Vin să-ți dau putere să crezi în Mine și în cuvântul Meu cel plin de viață veșnică.

O, trâmbița Mea, o, Verginico, vin iar prin cartea ta. Cobor din cer la poporul Meu, și te cobor și pe tine cu Mine, că tu ești în cer între sfinții Mei, și se face cerul cuvânt peste Israelul Nostru cel de azi. Vin cu tine, venim din cer cuvânt, ca să grăiești și tu cu Mine în vorbirea Noastră cu Israel, că dulce mângâiere iau Eu din cuvântul duhului tău. Cuvântul tău e dulce, e plin de iubire pentru Domnul tău. Cuvântul tău e mir mirositor care se așează mereu peste usturimea ranelor Mele alinându-Mi-le, că nu mai am mângâiere.

– *Nu mai ai mângâiere, Mângâietorule. Duhul meu plânge și în cer cum a plâns și pe pământ, că Te-am iubit, Doamne, așa cum iubește mireasa pe mire. Dar Tu erai Mirele Cel tainic după Care aleargă fecioarele cele sfinte și cu așa iubire Te-am iubit, ca să Te mângâi, că-Ți vedeam mereu fața. Mereu, mereu Te vedeam, că așa ai binevoit Tu cu mine pentru vremea venirii Tale cea de a doua între oameni. Inima mea a fost un izvor de suferință pe pământ. Sufeream după Tine și pentru Tine Cel neiubit și nemângâiat. Sufeream iubirea ce o purtam poporului pe care Ți l-am adunat în preajma cuvântului Tău care curgea ca râul prin graiul gurii mele. Iubirea este o suferință fără de care eu n-am putut fi nici pe pământ, nici în cer, căci în cer duhul meu suspină de durerile Tale și nu știu cum să Te mai mângâi, Mângâietorule Doamne, căci Tu, Moștenitorul Tatălui, nu mai ai pe pământ moștenire, că Ți-au luat-o iscoadele care se prefac că sunt drepti și moștenirea Ta e a lor.*

Israel de atunci, știa mai bine ca oricine că Tu ești Moștenitorul Cel din partea Tatălui, și pentru că știa și-a zis: «Acesta este Moștenitorul. Să-L omorâm, ca moștenirea să fie a noastră». Unii zic că aceasta a fost pildă, dar pilda gurii Tale a fost adevăr în inima și în mâna lor. Mai-marii bisericii de azi știu bine că poporul acesta al Tău moștenește darul credinței nefățarnice. Ei știu că poporul Tău este moștenitorul darurilor Tale cele de la sfârșit, și folosesc iscoade care se prefac că sunt drepti, ca să-i prindă în cuvânt pe fiii cuvântului Tău și ca să nu scape din mâinile lor moștenirea Ta și a fiilor Tăi, dar moștenirea Ta nu e cu cei necredincioși lucrărilor Tale, ci e a celor cu credință nefățarnică, Doamne. Moștenirea Ta nu e din ziduri și din cuvintele oamenilor, ci e din Duh Sfânt și din trupuri sfinte care au în ele pe Duhul Sfânt locuitor și lucrător de viață veșnică pentru cei sfinți ai Tăi. Te mângâi cu cuvântul adevărului, că ești fără mângâiere, dar Tu ai pe poporul cuvântului Tău care crede în Tine și în împlinirile cuvântului Tău peste pământ, Doamne, iar cel ce crede în Tine, acela este mângâierea Ta. Amin, amin, amin.

– O, Verginica Mea, o, trâmbiță a venirii Mele, tu ești aluatul cel de la sfârșit, tu ești aluatul mângâierii Mele, căci din tine au ieșit fii mângâietori pentru Mine Cel nemângâiat. Voiesc să Mă

mângâie și fiii tăi tot așa, tot ca tine. Voiesc să-i aud grăind cu Mine și pentru Mine așa cum grăiești tu din cer cu Mine. Voiesc să văd în ei credință nefățarnică și inimă curată să văd în ei.

Amin, amin zic ție, Ierusalime, poporul Meu: mergi în mijlocul oamenilor, că voiesc să Mă mângâi cu tine slăvindu-Mă în tine înaintea oamenilor. Și am să fac din tine pildă de credință nefățarnică, căci toate pildele pe care Eu le-am dat prin cuvânt lui Israel, s-au făcut faptă în mijlocul lui. Mergi, poporul Meu, mergi cu Păstorul tău în mijlocul oamenilor! Eu sunt Păstorul tău Cel tainic și stau în mijlocul tău nevăzut și te mângâi și Mă mângâi cu tine.

Duhul Meu suspină cu usturime pentru cei necredincioși și pentru cei cu credință fățarnică, pentru cei care stau peste oameni în numele Meu nefăcând voia Mea și nelucrând faptele credinței sfinte. Dar va veni peste biserica din lume încurcarea limbilor, și apoi va cădea. Nu e voie să fie una cu păgânii biserica. Nu e de la Dumnezeu turmă amestecată. Eu n-am ce face cu oi amestecate cu capre. Mă uit pe pământ și citesc din cer cuvântul omului bisericii. Nu se poate biserică lumească. O, ce vor oamenii să însemne biserică? Peste ce babilon vor oamenii să scrie biserică a lui Hristos? Biserica e numai una. Ea nu poate avea altfel de trăire decât a Mea. Eu sunt capul bisericii, dar unde nu sunt Eu capul, nu sunt nici piciorul. Și am să dau cuvânt marelui bisericii din România să nu dea voie bisericii adevărate să se facă una cu babilonul, o turmă cu cei fără strămoși sfinți. Voi da cuvânt proaspăt peste biserica din România, și dacă nu va asculta cuvântul Meu ca să fie numai cu Domnul, nu și cu cei desprinși de strămoși, o voi da babilonului și voi face din ea încurcătură de limbi, și din această încurcătură vor ieși cei ce sunt ai Mei și se vor alege la dreapta, căci biserica Mea este cea în veac nebiruită. Amin.

Tu mergi, poporul Meu! Tu ești turma Mea cea micuță și neatinsă de duhul cel străin de Mine. Tu ești aluatul cel păstrat în mâna Mea, și din tine va crește ceea ce va rămâne. Mergi, fiule, mergi cu Păstorul tău în mijlocul oamenilor. Eu sunt Păstorul Cel tainic, și sunt în mijlocul tău în chip tainic. Nici un lup nu-și va arăta dinții. Nici un șacal nu va avea dinți pentru tine. De certarea Mea vor fugi, de glasul tunetului Meu se vor înfricoșa toate fiarele și se vor trage în culcușurile lor. Amin. Tu ești plămada Mea, tu ești rămășița cea cu har, și te îngrijesc cu mare iubire, ca să te am și să Mă mângâi cu tine, căci cel ce crede în Mine Îmi este mângâiere, Îmi este alinare și pace pentru duhul Meu și odihnă pentru trupul Meu. Amin.

Tu, poporul Meu iubit, să nu cauți cele ce nu-ți sunt de trebuință. Tu să cauți să ai numai cele ce-ți trebuie, că tot omul de pe pământ își agonisește cele ce nu-i trebuie. Nimic să nu ai, nimic să nu-ți faci decât cele de trebuință, și vei fi ușor și sfânt, căci cele ce nu trebuie îngreuiază pe om și îl trag din cer. Am multe să-ți dau ca să ai ce-ți trebuie. Am cuvinte de aur pentru tine, copile sfânt. Am slobozit un cuvânt din cuvânt prin fiii grădinii Mele. Am spus prin ei, am spus unor copii iubiți de Mine că odihna trupului este mângâierea sufletului. Nu este trup mai odihnit ca trupul care are în el un suflet mângâiat de Duhul Sfânt. Nu este trup mai sănătos ca sufletul umbrit de Duhul Sfânt Mângâietorul. Am doi copilași sub cortul pazei Mele, doi copilași din mijlocul lumii și cu care Eu Mă sprijin în truda Mea de pe pământ. M-a umplut de mângâiere cuvântul acesta spus lor prin fiii grădinii Mele. Însemnați acest cuvânt spre folosul lui Israel: odihna trupului este mângâierea sufletului, adevărată odihnă a trupului obosit. Căutați această odihnă în voi, căutați-o, fiilor, și veți fi fiii puterii.

O, fiilor din grădina Mea, fiți plini de râvnă pentru cuvânt proorocesc. Smerenia voastră să nu stea împotriva cuvântului cel bun care se împlinește prin rostire. Proorocii Duhului Sfânt așa au lucrat, căci au avut îndrăzneală pentru folosul Domnului între oameni. Învățați pe cei credincioși, învățați-i de la Duhul Sfânt prin cuvânt proorocesc, că voiesc să înmulțesc în mulți darul credinței nefățarnice ca să am credință împlinită în mulți din cei ce au pornire sufletească pentru cer. Căutați în Duhul Sfânt mângâierea sufletului, că această taină este odihnă pentru trup. Stați în taina credinței nefățarnice și învățați această taină, că nimeni pe pământ nu mai atinge această taină nici cu vârful degetelor. Credința nefățarnică este darul care-i lipsește omului care

crede în Dumnezeu. Credința nefățarnică și inima curată în credință este darul pe care voiesc să-l pun mereu proaspăt peste tine, poporul Meu cel vestitor al venirii Mele pe pământ.

Iar voi, copii ai grădinii peste care se coboară cuvântul Meu, vestiți întâlniri sfinte și puneți masă de cuvânt, că voi veni și Eu din cer cuvânt, și vom lucra cuvânt, și cuvânt din cuvânt, pentru ca să fiți voi mereu fiii credinței nefățarnice în mijlocul unui neam desfrânat și păcătos, ferindu-vă de aluatul fariseilor, care este fățarnicia și credința fățarnică, dar scris este în Scripturi cuvântul Meu care grăiește că *«nimic nu este acoperit care să nu se descopere și nimic ascuns care să nu se cunoască, și câte au fost spuse la întuneric, se vor auzi la lumină, și cele ce s-au grăit de ei la ureche, în cămări, se vor vesti de pe acoperișuri»*, iar Eu înnoiesc acest cuvânt, și apoi zic: amin, amin, amin.

Vestiți întâlniri sfinte, și voiesc să înțelegeți ce sunt și cum sunt întâlnirile sfinte. Ele sunt cele în care se întâlnesc cei ce cred în Mine și din gura căroră curg râuri de apă vie, adăpându-se unii pe alții cu râul Duhului Sfânt, care curge. Duhul Sfânt lucrează și nu stă, grăiește și nu tace, Se slăvește și nu Se ascunde, și Se preamărește prin cei cu credință nefățarnică. Amin. Vestiți întâlniri sfinte și dați grai împlinirilor care vin, iar împlinirile se grăiesc, și apoi se împlinesc, căci așa este lucrarea Mea, din veac și până-n veac. Amin, amin, amin.

Iar tu, Verginica Mea, dintre sfinții cerului ridică-ți trâmbița și cântă din ea, cântă cântarea ta de mireasă ca să învețe și Israel cântarea lui de mireasă. El este mireasă din mireasă. Cântă tu din trâmbiță cerească! O, cântă ca să învețe Israel să cânte ca tine, să cânte Domnului cum cânti tu. Ieșim cu turma între oameni ca să vadă oamenii slava lui Dumnezeu. Poporul Nostru este slava lui Dumnezeu pe pământ, este rodul cuvântului Meu din care s-a născut acest popor. Binecuvântată să fie ieșirea și intrarea lui Israel, și apoi tu să cânti și să grăiești, să grăiești și să cânti peste popor, ca să înnoim în el pe Duhul Sfânt al Tatălui. Să cânti, Verginico, cântarea ta de mireasă, să cânti și să grăiești lui Israel. Amin.

– *O, Doamne, eu sunt fiica binecuvântării Tale. Binecuvântată să fie ieșirea și intrarea lui Israel, și apoi voi împlini cuvântul Tău și mă voi face hrană și mângâiere peste poporul credinței sfinte și nefățarnice, Doamne, și îl voi învăța din cer, să nu caute cele ce nu-i sunt de trebuință, ci numai cele ce-i trebuie, ca să fie ușor și sfânt, căci cele ce nu trebuie îngreuiază pe om și îl trag din cer.*

Israele, mândria mea în fața Domnului! Israele, agoniseala mea, te-am ales ca să fii de trebuință Domnului, că nu mai avea Domnul rod pe pământ, că oamenii bisericii s-au lăsat spre slavă deșartă, și așa de mult s-au lăsat spre ea, că le este rușine cu Domnul, Cel ce a fugit și fuge și azi de slava deșartă care vine de la omul slavei deșarte. Nu-i trebuia bisericii slavă deșartă, și ea și-a agonisit ce nu-i trebuia, și cele ce nu-i trebuie o îngreuiază și o trag din cer, și biserica se rușinează acum cu Domnul, Cel lipsit de slavă deșartă și plin de slava cea curată și sfântă a Duhului Sfânt. Dar rostesc acum peste ei cuvântul Domnului: «De cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Eu Mă voi rușina de el când voi veni întru slava Tatălui Meu, pe care o am de la Tatăl, și întru care voi veni cu sfinții și cu îngerii curând, curând». Amin, amin, amin.

Eu sunt cu Domnul pe cărarea cărții mele și mă fac cuvânt peste tine, poporul meu. Eu sunt în ceata sfinților din cerul cel nevăzut, iar cerul este mereu deasupra ta cu lucrarea sa, popor credincios. Mi-a spus Domnul să te învăț lucrarea credinței nefățarnice, căci aceasta îți trebuie mai mult decât tot ce trebuie să ai. Oamenii credincioși de pe pământ nu au ce ai tu. Tu ai învățătură proaspătă de la Domnul, că vine Domnul din cer la tine ca să-ți dea învățătură caldă, dar oamenii cei credincioși de azi nu pot crede că Domnul e viu și grăiește, căci oamenii au credință fățarnică și n-au inima curată.

Credința nefățarnică este credința inimii curate, măi filor scumpi. Vin să vă învăț ca să știți tot ce voiește Domnul să știți. Omul credincios care iubește slava deșartă, omul care caută să aibă ceea ce nu-i trebuie, acela este fățarnic pentru Dumnezeu și nu are inimă curată pentru

Domnul. O, fiilor miciuți, să nu credeți pe omul care vă spune că Îl are ascuns pe Domnul în inima sa, ci să-l credeți pe omul pe care-l vedeți, nu pe cel pe care nu-l vedeți; și să-L credeți pe Hristos, Cel Care este văzut în om și din om, și nu pe cel pe care nu-l vedeți că este în om și că ar fi ascuns în inima omului, că nu mai este pe pământ om cu credință nefățarnică și cu cuget smerit în inimă, căci omul credincios se rușinează cu Dumnezeu și are credință fățarnică, iar cel ce iubește pe Domnul nu se poate ascunde cu această iubire, căci iubirea de Dumnezeu este lumină mare pe pământ. Amin.

Eu sunt deasupra ta, Ierusalime, sunt cu Domnul și cu cete de sfinți și de îngeri, căci așa este venirea Domnului. Mi-a spus Domnul să te învăț cântarea ta de mireasă ca să fii mireasa cea care cântă. Cine este mireasă are de ce să cânte, are cui să cânte, iar cine nu este mireasă, ce cântă, și cui cântă? Cântarea miresei este cea care se suie la cer pe fir curat și sfânt, căci cerul este curat și sfânt, și nimic întinat nu este și nu pătrunde în împărăția cerurilor. O, copilașii mei iubiți, cântarea mea de mireasă este iubirea de Hristos. Aceasta este ceea ce vă trebuie vouă. Iau din cer și torn peste voi duhul iubirii de Hristos ca să aveți cele ce vă trebuie și să-I dați Domnului din ale Domnului. Amin.

Dar ce este credința fățarnică? Omul credincios care se încântă cu cele ale slavei deșarte, omul care nu cunoaște ce este iubirea de Hristos și de mântuire și de viață veșnică, omul care-și strânge pe el și pe lângă el cele ce nu-i trebuie nici măcar pentru vremelnicia lui, acela este om cu credință fățarnică și cu inima la cele netrebuincioase.

Dar ce este slava deșartă? Ea se numește închinare la idoli, ea este chipul cel cioplit al omului slavei deșarte. Omul cel cu chip cioplit este omul care-și dă chipului său altă înfățișare decât cea pe care a pus-o Dumnezeu peste om. Omul slavei deșarte este omul cel făcut din carne și din sânge, și acela nu-L poate iubi pe Domnul cu credință nefățarnică. Un așa om învață mereu să ceară de la Dumnezeu iertare, căci un așa fel de credință are omul slavei deșarte. Omul cel duhovnicesc este cel care se ridică deasupra trupului său și care face din trupul său împărăție a cerurilor. Omul cel trupesc, omul slavei deșarte este cel care se coboară dedesubtul trupului său și face din trupul său împărăție a sa, împărăție a slavei trecătoare și deșarte. Iată ce este slava deșartă și credința cea fățarnică a omului care crede în Dumnezeu, zice el.

O, copilașii suferinței mele și ai iubirii mele pentru Domnul și pentru voi! Fiți duhovnicești și ridicați-vă în toată clipa deasupra trupului. Omul cel dinăuntrul vostru să fie Hristos, și atunci slava voastră cea din afară este tot Domnul; Domnul, slava voastră; Domnul, iubirea voastră, aceasta este ceea ce vă trebuie. Ridicați-vă deasupra celor ce nu vă trebuie, căci cele ce nu-i trebuie omului, îl trag din cer pe om și îl bagă sub trupul său.

Credința nefățarnică este credința în Domnul, Cel ce este, iar cele ce nu sunt nu înseamnă Dumnezeu. Care sunt cele ce nu sunt? Sunt acelea ce nu rămân, iar credința fățarnică nu este credință și nu rămâne. Nu vă mirați de cei ce s-au clătinat. Aceia au avut credință fățarnică. Nu vă uitați după cei ce L-au părăsit pe Domnul Cuvântul. Aceia n-au atins taina iubirii curate pentru Domnul și nu s-au ridicat deasupra trupului, căci au iubit slava deșartă, slava trupului, slava care vine de la trup și pentru trup, căci carnea și sângele nu ating tainele împărăției cerurilor. Nu vă mirați că vă spun că omul credincios se rușinează cu Dumnezeu. Nu vă mirați, că voi sunteți învățați de Dumnezeu ce este credința din fire și ce este darul credinței sfinte. Om care crede în Dumnezeu este tot omul de pe pământ, chiar și cel care zice că nu crede în Dumnezeu.

O, fiilor scumpi, luați aminte cu frică și cu adevăr: una este să creadă omul în Dumnezeu, Care este, și alta este să-I fie omul credincios lui Dumnezeu. Omul care crede în Dumnezeu este un om, iar omul care este credincios lui Dumnezeu este alt om. Una este să-I zici tu lui Dumnezeu că ești credincios și crezi în El, și alta este să-ți zică Domnul că ești credincios Lui, omule care te numești om credincios pe pământ.

Iar vouă, copii ai credinței sfinte, vouă vă este dat să înțelegeți vorbirea cea cu două tăișuri, iar celor credincioși din fire nu le este dat să înțeleagă taina credinței nefățarnice, că această taină este din cer, nu este de pe pământ și nu se găsește pe pământ, și se găsește în omul sfânt care nu este pământ, și este cer. Taina credinței nefățarnice nu se pătrunde cu mintea cărnii, ci cu mintea duhului, dar nu mai este pe pământ om cu credință nefățarnică. Plânge Domnul de mila neamului omenesc, că neamul oamenilor a ajuns cel mai de jos decât orice neam al vietăților de sub cer. Tot ce este viu se roagă lui Dumnezeu pentru neamul omenesc. Cântul păsărilor este laudă adusă lui Dumnezeu, amestecată cu rugăciune pentru neamul omenesc. Tot graiul vietăților, toată mintea celor cu suflet viu de sub cer, se roagă la cer pentru neamul omenesc, pentru cer nou și pământ nou și pentru viață veșnică pe pământ. Să te rogi și tu, Ierusalime, popor al Domnului pe pământ. Să te rogi cu suspine, să te rogi cu credință nefățarnică pentru răscumpărarea făpturii. Să strigi la Dumnezeu din mijlocul acestui neam desfrânat și păcătos care se rușinează cu Dumnezeu, Cel Care este și vine.

O, vine Domnul! Vine Domnul, poporul meu! Întărește-te în credință nefățarnică, fă-te tare în taina inimii curate purtătoare de Dumnezeu, căci iubirea de Dumnezeu este lumină mare pe pământ. Amin. Voiesc să te învăț cântarea ta de mireasă. Scoală-te și cântă! Cântă și grăiește! Grăiește și cântă! Amin. Mi-a spus Domnul Iisus Hristos să te învăț cântarea ta de mireasă ca să fii mireasa cea care cântă. Cine este mireasă, are de ce să cânte, are cui să cânte. Cântecul de mireasă se suie la cer pe fir curat și sfânt. Cele curate sunt însăși calea lor spre cer, iar cele întinate sunt fără de cale, sunt cele ce nu rămân. Cântă, să audă Domnul că-I cânti, să audă și să vină la tine. Cântă cu mine, cântă Domnului, că ești mireasă și trebuie să cânti. Eu cu tine, și tu cu mine să cântăm Domnului cântarea miresei pentru Mire:

Pleacă, Doamne, auzul Tău și auzi cântarea miresei! Revarsă-Te cu Duh Sfânt în inima cea iubitoare care cântă ca să vii! Iubirea miresei este iubirea de Tine. Ia din cer și toarnă peste mireasa Ta duhul iubirii de Tine ca să aibă și să-Ți dea Ție ale Tale care se suie spre Tine!

Lasă-Te lumină în mireasa Ta și dă-i glas! Lasă-Te mireasmă în ea, ca să se adune cei chemați la nunta ei cu Tine! Lasă-Te izvor în ea pentru cei ce caută cu sete! Lasă-Te cărare în ea pentru cei ce vor să Te afle, și lasă-Te venit lângă ea, căci duhul ei Te cheamă! Amin, amin, amin.

O, poporule mireasă, cântă, că așteaptă Domnul în cer glasul inimii tale. Cântă cu mine ca să ai iubire și multă să ai.

Să se vestească întâlniri sfinte și să vină Domnul cu cerul la voi. Binecuvântate să fie toate întâlnirile cele sfinte. Harul Domnului să fie cu voi și cu întâlnirile voastre în Domnul! Harul cel de sus să aducă cu el pacea cea de sus peste voi. Iubirea voastră să se suie pe firul ei la Cel iubit de voi, iar Domnul să coboare peste voi darurile credinței nefățarnice, darurile iubirii curate și făgăduințele ei. Amin.

Va veni Domnul la voi și Se va îndrepta din nou spre cei ce stau peste biserică. Fiți treji, că vine Domnul și bate iar și suflă iar cu cuvântul ca să risipească credința cea fățarnică și să pună în locul ei iubire de Dumnezeu și credință sfântă. Amin, amin, amin.

Aș sta mereu cu voi și mereu v-aș învăța. Dar din darul meu dau copiilor din grădina cuvântului, și ei vă vor da învățătură ca a Domnului, ca a mea. Fiți cerești pe pământ! Amin, amin, amin. Cerul cel nou și pământul cel nou, care sunt pregătite de Domnul pentru voi, vor cuprinde în ele pe toți cei care se vor ridica deasupra trupului lor ca să facă din el împărăție a cerurilor, iar cele ce nu vă trebuie să nu le atingeți nici cu vârful degetelor, și veți pluti ca îngerii și veți fi ușori și sfinți.

Iar Tu, Doamne, Mângâietorul, să Te mângâi la întâlnirile sfinte, la întâlnirea Ta cu mireasa Ta, ori de câte ori ea Te așteaptă ca să-i dai din Duhul Tău și din lumina Ta, că eu cânt din trâmbiță și mă fac învățătură peste Ierusalim ca să știe poporul cel sfânt cunoștința iubirii de Dumnezeu. Amin.

– Binecuvântată să-ți fie iubirea, cu care sufli peste fii, o, Verginica Mea, trâmbița Mea cea cerească! Cuvântul tău a grăit dintre sfinții cerului, iar Eu am luat mângâiere.

Ierusalime, mireasa Mea, învață, fiule, învață cunoștința iubirii de Dumnezeu. Amin.

29-09/12-10-1997